

okresních silnicích II. třídy 3—4 m obnášeti, každý pak z obou banketů (chodníků) má míti šířku aspoň 1 m, takže má celá šířka silnice, t. j. mezi vnějšími kraji banketů 7—8 m, po případě 5—6 m obnášeti.

Výjimky povoluje zemský výbor, případně zemský sněm.

§ 7.

Jak nabývá urovnaná půda potřebné pevnoty.

Dříve, než se přikročí k položení kamene na jízdnou dráhu, jest třeba, aby byla planie dosti pevnou, čehož docílí se při menších násypech přirozeným ssednutím, po případě stálým pojížděním, při větších násypech pečlivým pechováním ve vrstvách 0·25 m vysokých a stálým pojížděním.

Při větších násypech budiž ku kladení vozovky teprv druhý rok, až se násyp náležitě usadí, přikročeno. V zářezech možno ku kladení vozovky ihned přikročiti.

Výjimky jsou přípustny v průjezdech obcí a tam, kde nelze zříditi vedlejší cesty.

§ 8.

V půdě skalnaté.

Je-li půda, na které se silnice zakládá, skalnatá, třeba ji před zřízením jízdní dráhy z hruba urovnatí, povrch však drsným poríditi.

§ 9.

V půdě bařinaté.

V půdě bařinaté, kterou nelze odvodniti resp. vysušiti, budiž na silnici buď kamení, štěrku nebo štěrkovitá země tak dlouho sypána, až silnice nabude náležité výšky a až základní půda se více neseďá. Teprv potom lze přikročiti ku zřízení kamenné vozovky.

§ 10.

Půda z vatého písku nebo z hlíny záležející.

Záleží-li půda, na které se má silnice dělati, z vatého písku, mají se oba bankety (chodníky) až po dno příkopů zříditi z hlíny nebo z jílu, aby kamení na cestu navežené na obou zemitých hrázích našlo opory a nemohlo uhnouti.

V krajinách hlinitých nebo písčitých, kde není ani kamení, ani štěrku, a kde by obojí z daleka dovážeti se muselo, má se vzíti v úvahu, nebylo-li by zřízení a spravování silnice cihlové lacinějším, nežli silnice se základem kamenným.